

Teisminės pagalbos prašymas

Vienos ES valstybės narės teisėjas ar prokuroras gali prašyti kitos ES valstybės narės teisėjo ar prokuroro teisminės pagalbos.

Savitarpio teisinė pagalba

Pirmasis tokius prašymus reglamentuojantis Europos dokumentas buvo [1959 m. Europos Tarybos konvencija](#) ir jos [1978 m. protokolai](#), vėliau buvo priimta [1990 m. Konvencija](#). 2000 m. Europos Sąjungos valstybės narės pasirašė [Konvenciją dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose](#), papildančią šias konvencijas ir sudarančią palankesnes sąlygas jų taikymui. 2000 m. Konvencija buvo sustiprinta 2001 m., priėmus protokolą, kuriame daugiausia dėmesio skiriama savitarpio teisinei pagalbai, susijusiai su informacija apie banko sąskaitas ar bankinius sandorius.

Pagal 2000 m. Konvenciją savitarpio pagalba teikiama:

- baudžiamosiose bylose,
- administracinių institucijų iškeltose bylose, kai sprendimas gali nulemti tai, kad iškeliama byla teisme, turinčiame jurisdikciją baudžiamosiose bylose,
- bylose, susijusiose su nusikaltimais ar pažeidimais, už kuriuos juridinis asmuo (bendrovė ar organas, ne „asmuo“) gali būti patrauktas atsakomybėn prašančiojoje valstybėje narėje.

Bendradarbiaujama gali būti spontaniškai keičiantis informacija arba valstybės narės prašymu. Bendra taisyklė – prašymus turėtų viena kitai tiesiogiai teikti teisminės institucijos, turinčios teritorinę kompetenciją pateikti ir vykdyti tokius prašymus, ir į juos turėtų būti atsakoma tais pačiais kanalais. Prašomoji valstybė narė turi laikytis prašančiosios valstybės narės aiškiai nurodytų formalumų ir procedūrų. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas glaudesniai teisėsaugos institucijų, teisminių institucijų ir kitų kompetentingų institucijų bendradarbiavimui, 2000 m. Konvencijoje numatomos technologijomis grindžiamos priemonės, pavyzdžiui, vaizdo konferencijos, telekonferencijos ir telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimas.

Tarpusavio pripažinimas

Nuo 2001 m. valstybės narės taip pat bendradarbiauja vis dažniau naudodamosi priemonėmis, kuriomis taikomas tarpusavio pripažinimo principas. Tarpusavio pripažinimas reiškia, kad vienos valstybės narės teisminės institucijos (teismai, teisėjai, prokurorai) pripažįsta, jog kitos valstybės narės teisminių institucijų priimti sprendimai yra lygiaverčiai jų valstybėje narėje priimtiems sprendimams. Daugiau informacijos apie šias priemones pateikiama šiuose potinklapiuose:

- [Europos įrodymų orderis](#),
- [turto ir įrodymų įšaldymas](#),
- [konfiskavimo aktai](#),
- keitimasis informacija apie [apkaltinamuosius nuosprendžius / teistumą](#).

Šį puslapį tvarko Europos Komisija. Šiame tinklalapyje pateikta informacija nebūtinai atitinka Europos Komisijos oficialią poziciją. Europos Komisija neprisiima atsakomybės ar įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą informaciją arba duomenis. Informacija apie ES tinklalapių autorių teises pateikiama teisiniame pranešime.

Paskutinis naujinimas: 22/01/2019